

Tres poetesses

Introduccions i traducció: Anna Sifas, Laura Gomara, Maira Fournari

Zoí Karel·li (1901-1998)

Zoí Karel·li era el pseudònim utilitzat per Khrissula Argiriadu-Pentziki, poeta, novel·lista i traductora grega, nascuda el 1901 a Salònica i situada cronològicament dins de la famosa Generació Poètica del 30 i més concretament de la anomenada Escola de Salònica. Va rebre diversos premis grecs i europeus, entre ells el Segon Premi Nacional de Poesia Grega, el 1956, i després de gairebé dues dècades el Primer Premi Nacional de Poesia Grega, el 1974. També va rebre, el 1956, la Distinció de l'Ordre de Palmes Acadèmiques del Ministeri de Cultura de França. Va morir a Salònica el 1998.

«Estiuenc» / «Del verano», de *Contes del jardí*¹

El jove rossenc de l'estiu
té una línia blau cel sobre el front llis.
En el marró dels ulls capta els rajos de sol
mig aclucant les parpelles ombrívols,
bategant les pestanyes radiants.

Embrunit pel sol s'alça el cos lluent,
somriu despreocupat i sense rumb.
Les seves dents semblen pur blanc,
com grava blanca polida,
a la vora de l'aigua atzur i cristal·lina.

El rubio muchacho del verano
lleva una línea celeste sobre la frente lisa.
En el castaño de los ojos capta los rayos del sol,
entornando los párpados oscuros,
batiendo las radiantes pestañas.

Tostado por el sol se alza el cuerpo brillante,
sonríe tranquilo, sin propósito.
Resaltan blanquísimos sus dientes,
parecen blancos guijarros pulidos,
en la orilla del mar, de agua límpida y azul.

---

¹ Zoí Karel·li. 1955. *Παραμύθια του κήπου* (*Contes del jardí*). Atenes.

Melissanthi (1910-1990)

Melissanthi era el pseudònim utilitzat per Ivi Kúgia-Skandalaki, poeta, mestra i periodista grega, nascuda el 1910 a Atenes i situada cronològicament dins de la famosa Generació Poètica del 30. Va rebre diversos premis grecs, entre ells el Segon Premi Nacional de Poesia, el 1965, i després d'una dècada el Primer Premi Nacional de Poesia, el 1976; va morir a Atenes el 1990.

El poema que presentem fa referència a la vida de l'home, des que neix fins que afronta l'arribada de la nit, és a dir, de la mort.

«En la nit que s'apropa» / «En la noche que se acerca», de *La barrera del silenci*²

Comencem lleugers com el pol·len
que viatja amb el vent.
Ens desplomem ràpid al sòl
arrelem, brotem,
esdevenim arbres sedegosos de cel
i cada vegada més ens agafem amb força a la
terra.
Ens troben estius eterns,
intenses fatigues. Els vents, les aigües
s'enduen les nostres fulles. Més tard
ens cobreixen els núvols carregats,
ens torturen els hiverns i els temporals.
Però sempre resistim, ens alcem
sempre ens vestim amb un nou fullatge.
Fins que arriba un vent estrany
—ningú sap ni quan ni per on surt—
i ens arrenca amb totes les arrels a l'aire.
Per un moment, en el nostre fullam
roman ocult —cantussejant un refilet
a la nit que s'apropa— un ocell.

Empezamos ligeros como el polen
que viaja en el viento.
Rápido caemos en la tierra
echamos raíces, echamos brotes
nos convertimos en árboles sedientos de cielo
y cada vez más nos arrancamos con fuerza de la
tierra.
Nos alcanzan veranos interminables,
largos cansancios. Los vientos, las aguas
se llevan nuestras hojas. Más tarde
nos cubren nubes densas
nos torturan los inviernos y las tormentas.
Pero siempre resistimos, nos levantamos,
y siempre nos vestimos con nuevo follaje.
Hasta que llegue un viento extraño
—nadie sabe cuándo ni por dónde sale—
y nos echa abajo con todas nuestras raíces al aire.
Durante un tiempo, dentro de nuestro ramaje
queda escondido —soltando su trino
en la noche que se acerca— un pájaro.

² Melissanthi. 1965. *Το φράγμα της σιωπής (La barrera del silencio)*. Atenes: Difros.

Kikí Dimulà (1931-2020)

Kikí Dimulà és una poeta grega, nascuda el 1931 a Atenes i situada cronològicament dins de la Segona Generació Poètica de Postguerra. Membre de l'Acadèmia d'Atenes des de 2002, va rebre diversos premis grecs i europeus, entre ells el Premi Nacional de Poesia, el Premi Europeu de Literatura i el Gran Premi Nacional per l'obra de tota una vida, el premi literari més distingit de Grècia. Aquest poema pertany a la col·lecció: *Punt i coma* (Ανω τελεία, 2016) i està dedicat a la seva filla.

«Al ralenti», de *Punt i coma*³

Em vas dir «demà vindré a veure't
què prefereixes, migdia o tarda?»

Quan tu vulguis, et vaig contestar,
m'és suficient si em dius més o menys quan.
i si t'ho demano
és per estalviar combustible
del temps –recurs elusiu i costós,
aquesta força motriu– la malgasto

perquè esperant-te des de l'alba
mantinc durant hores la maquinària encesa
per posar-me en marxa just quan se senti
de lluny la teva arribada
per no perdre ni un segon de goig.

Me dijiste «mañana iré a verte,
¿qué prefieres, a mediodía o por la tarde?»

Cuando quieras, te contesté
me basta saber más o menos cuándo.
Y si te lo pido
es para ahorrar el combustible
del tiempo –recurso yapreciado y elusivo,
esta fuerza motriz – la malgasto

porque esperándote desde el amanecer
mantengo el motor encendido durante horas
para arrancar de inmediato en cuanto se
oiga,
desde lejos, tu llegada, y así,
no retrasar ni un segundo la dicha.

³ Kikí Dimulà. 2016. *Ανω τελεία*. [*Punt i coma*]. Atenes: Íkaros.

